

...

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

végzése

Az ügy száma:

Kfv.V.35.028/2026/2.

A tanács tagjai:

dr. Darák Péter a tanács elnöke

dr. Demjén Péter előadó bíró

dr. Márton Gizella bíró

dr. Stefancsik Márta bíró

Ságiné dr. Márkus Anett bíró

A felperes:

Zrt Zrt. (cím1)

A felperes jogi képviselője:
Imre ügyvéd (cím2)

Francsics és Társai Ügyvédi Iroda Dr. Francsics

Az alperes:

NAV Fellebbviteli Igazgatósága (cím3)

Az alperes jogi képviselője:
(cím3)

Véghné dr. Tóth Hajnalka kamarai jogtanácsos

A per tárgya:

adóügy

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálattal támadott határozat: a Budapest Környéki Törvényszék K.701.258/2024/35. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Pest Vármegyei Adó- és Vámigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) 2022. november-december időszakra adóellenőrzést végzett a felperesnél általános forgalmi adó adónemben. A felperes fő tevékenysége a vizsgált időszakban vegyes termékkörű ügynöki nagykereskedelem volt. A felperes szállítója a vizsgált időszakban a Kft Kft. volt, akitől 2022. november hónapban 588.618.000,- Ft + 131.505.000,- áfa összegben fogadott be számlákat napraforgó, étolaj, kristálycukor, kávé, sajt beszerzéséről, majd ezen termékeket részben külföldön, részben belföldön értékesítette. A felperes vizsgált időszaki beszerzéseinek 95 %-a a Kft Kft.-től származott. Az elsőfokú adóhatóság a külföldi és a belföldi értékesítéseket a rendelkezésre álló dokumentumok, nyilatkozatok, nemzetközi megkeresések adatai alapján valós teljesítésnek fogadta el. Az elsőfokú adóhatóság az adott időszakra vonatkozóan számlázási láncot tárt fel.

[2] Megállapította, hogy a Kft Kft. nem mutatta a valós működés jeleit, tárgyi és személyi feltételekkel nem rendelkezett, beszerzéseit a felperestől kapott összegekből fedezte, adóminimalizáló jellegű áfa-bevallását a vizsgálat hatására nyújtotta be, adófizetési kötelezettségének nem tett eleget. A számlázási láncban alatta elhelyezkedő két szállító sem bevallási, sem adófizetési kötelezettségének nem tett eleget. A láncban az áruk kifizetése fordítottan történt, a számlakibocsátó bankszámlájára utalt összegeket a számlakibocsátó még aznap vagy másnap teljes összegben továbbutalta a Kft2 Kft.-nek, illetőleg a Kft3 Kft.-nek, majd e társaságok még aznap továbbutalták a pénzt a külföldi szállítók részére.

[3] Az elsőfokú adóhatóság a feltárt tényállás alapján 2976656502 iktatószámú határozatában a felperes terhére 279.892.000,-Ft adókülönbötet állapított meg - mely teljes egészében adóhiánynak minősült - mely után 139.946.000,-Ft adóbírságot szabott ki és 42.504.000,-Ft késedelmi pótlékot számított fel. Az elsőfokú adóhatóság a Kúria Közigazgatási-Munkaügyi Kollégiuma 5/2016. (IX. 26.) KMK vélemény (a továbbiakban: KMK vélemény) 2. pontjában foglaltak alapján megállapította, hogy a gazdasági esemény

nem a felek között valósult meg, figyelemmel arra, hogy a Kft Kft., valamint annak két számlakibocsátója a Kft2 Kft. és a Kft3 Kft. a gazdasági tevékenység folytatásához szükséges tárgyi eszközökkel nem rendelkezett, a felperessel kapcsolatot tartó személyek nem voltak köthetők a nevezett társasághoz. Az elsőfokú adóhatóság a felperes tudattartalmára vonatkozóan megállapította, hogy a felperes nem tett meg minden észszerűen elvárható intézkedést az adókijátszásban való részvétel elkerülése érdekében, azaz felperes részéről passzív magatartást állapított meg.

[4] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 1701784585 iktatószámú határozatával az elsőfokú adóhatóság határozatát helybenhagyta. Az alperes megállapította, hogy az elsőfokú adóhatóság az általa feltárt bizonyítékok, információk, tények alapján helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a felperes és a Kft Kft. közötti ügyletek ténylegesen megtörténtek, de nem a számlák szerinti felek között, a felperes az adókijátszásban pedig passzív módon vett részt.

[5] Az alperes kifejtette, hogy a felperes szerepe az adókijátszásban passzív volt, figyelemmel arra, hogy a számlakibocsátó teljesítőképességét a felperes nem ellenőrizte, elegendő volt a mennyiségben és minőségben megfelelő termékek érkezése. A felperesnek nemcsak az áruk létéről, hanem azok megfelelő adójogi kezeléséről is meg kellett volna győződnie, különösen nagy hangsúllyal egy adócsalással nagymértékben fertőzött gazdasági szektorban.

A jogerős ítélet

[6] A felperes az alperesi határozattal szemben keresetet terjesztett elő, amelyet az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével elutasított.

[7] A bíróság megállapította, hogy a közösségi és hazai joggyakorlat egységes abban a kérdésben, hogy az adólevonási jog gyakorlására az e jogával élni kívánó adóalany visszaélészerűen nem hivatkozhat. Az adólevonási jogával élni kívánó adóalanytól elvitatható e jog abban az esetben, ha a számlabefogadás kapcsán adókijátszás valósult meg és az objektív tények alapján bizonyított, hogy arról a számla befogadójának tudnia kellett akár úgy, hogy aktívan részt vett az adókijátszásban, akár úgy, hogy az elvárt gondosságot a számlabefogadás kapcsán nem tanúsította. A KMK vélemény elhatárolja a lehetséges eseteket, és támpontokat ad a számlabefogadó tudattartalmának vizsgálatára. A bíróság álláspontja szerint a felperes megalapozatlanul állította, hogy a gazdasági esemény a számlán feltüntetett felek között jött létre, az abban foglalt tartalommal. Megalapozatlanul állította továbbá, hogy az adóhatóság a felperesi tudattartalmat nem vizsgálta, valamint, hogy észszerűen elvárható körütekintés mellett fel kellett ismernie, hogy adókijátszásban vett részt.

[8] A bíróság rámutatott arra, hogy nem fogadható el azon felperesi állítás, miszerint a perben vitatott számlán szereplő gazdasági események a számlában feltüntetett tartalommal megtörténtek. A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 265. § (1) bekezdése alapján a felperesnek kell hitelt érdemlően bizonyítani azt a tényt, hogy a számlán szereplő gazdasági események a számlán szereplő felek között tényszerűen mentek végbe, azonban a felperes nem csatolt be sem a perben, sem a hatósági eljárásban olyan hitelt érdemlő bizonyítékot, amely ezeket alátámasztaná.

[9] A bíróság megállapította, hogy az alperes eleget tett az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Air.) 99. § (1) bekezdése szerinti tényállástisztázási kötelezettségének, a tényállást a kellő mértékben feltárta, széleskörű vizsgálatot végzett, a számlák alaki tartalmát követően bizonyítást folytatott le a számlák tartalmi vizsgálatára vonatkozóan. Az alperes a felperesi tudattartalomra vonatkozó helytálló következtetéseket vont le.

[10] A bíróság kiemelte, hogy a Kft Kft. – a feltárt tényállás alapján – csupán „átszámlázó” társaságként jelent meg, ténylegesen nem ügyvezetőjének/ügyvezetőinek az irányítása alatt állt, semmiféle tárgyi, személyi feltétellel nem rendelkezett, az ügylet során a pénzügyi rendezés ellentétes volt az áru útjával, a felperes alatt elhelyezkedő társaságok áfabevallási kötelezettségüknek nem tettek eleget.

[11] A bíróság rámutatott, hogy a perbeli esetben az adóhatóság feltárta, hogy a felperes beszerzései egy olyan értékesítési lánc részét képezték, amelyben az első belföldi szereplők adófizetési kötelezettségüknek nem tettek eleget, a törvényes működés jeleit nem mutatták.

[12] A bíróság a felperesi tudattartalom vizsgálata kapcsán hangsúlyozta, hogy mind az elsőfokú adóhatóság, mind az alperesi döntés tartalmazta az ezzel kapcsolatos indokolást. A bíróság rámutatott arra, hogy a felperes egy olyan ágazatban tevékenykedett, ahol fokozott körülményekkel kellett volna eljárnia. Ezzel szemben a felperes egy olyan számlakibocsátóval szerződött több száz millió Ft értékben, amely éppen akkor alakult, mérleggel nem rendelkezett, nem az ügyvezető járt el a nevében, a számlakibocsátó ellenőrzésére pedig csupán hivatkozott a felperes, azzal kapcsolatosan bizonyítékot nem csatolt.

A felülvizsgálati kérelem

[13] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelynek befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontjai, valamint b) pontja alapján kérte.

[14] Általánosságban előadta, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadása azért indokolt, mert az ügy érdemére kiható jogszabálysértések vizsgálata szükséges a joggyakorlat egységességének, illetve továbbfejlesztésének biztosítása érdekében, figyelemmel arra, hogy az általa hivatkozott jogsértések különleges súlyúak, továbbá arra, hogy a Törvényszék az ügy érdemére kiható eljárási szabályszegést követett el.

[15] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja körében a felperes előadta, hogy a jelen ügy központi kérdését – az általa különleges súlyúnak minősített eljárási szabálysértések mellett – az alperes és az adóhatóság tényállás-feltárási kötelezettsége képezi. E körben hangsúlyozta, hogy különösen fontos a joggyakorlat egységessége, valamint az, hogy az minden esetben igazodjon az Európai Unió Bírósága által autentikusan értelmezett uniós jogi rendelkezésekhez. Hivatkozott az Európai Unió Bíróságának a C-611/19. (Crewprint) és a C-610/19. (Vikingo) számú ügyeiben hozott döntéseire, és arra, hogy a Törvényszék ezen döntésekben foglaltakat nem alkalmazta.

[16] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja körében a felperes az ügyben hivatkozott különleges súlyú jogsértések fennállására hivatkozott, és e körben előadta, hogy a Budapest Környéki Törvényszék a 15.K.701.258/2024/35. számú ügyben hozott, a keresetet elutasító ítéletében nem foglalkozott érdemben az adóigazgatási eljárás során – már az ellenőrzési jegyzőkönyvre tett észrevételektől kezdődően – folyamatosan hangoztatott jogsértésekkel, továbbá az adóhatóság megállapításait bizonyítékokkal nem támasztotta alá, és nem tett eleget a tényállás-tisztázási kötelezettségének.

[17] A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja körében a felperes arra hivatkozott, hogy az eljáró bíróság ítélete eltér a Kúria 5/2016. (IX. 26.) KMK véleményének elvi tartalmától. E körben – az általa 2.3. pont alatt részletezettek szerint – előadta, hogy az elsőfokú ítélet az uniós jogra alapított érveit figyelmen kívül hagyta vagy elutasította, és az Európai Unió Bírósága ítélkezési gyakorlatát nem alkalmazta, amely álláspontja szerint az Alaptörvény E) cikkébe ütköző jogalkalmazást eredményezett, és az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést valósított meg.

A Kúria döntése és jogi indokai

[18] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei – az alábbiak szerint – nem állnak fenn.

[19] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[20] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti kivétellel – részletesen indokolni nem kell. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[21] A Kúria előjáróban rámutat, hogy a Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelmet benyújtó felet a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) – ac) alpontjai szerinti befogadási okok körében is indokolási kötelezettség terheli, ugyanakkor a törvény nem követeli meg e befogadási okok részletes indokolását. A vonatkozó törvényi indokolás szerint „[i]ndokolt annak rögzítése, hogy főszabály szerint (a törvényi kivételen túl) a megjelölt befogadási ok fennállását részletesen indokolni nem kell.”

[22] A joggyakorlat egységének biztosítása érdekében - Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont - a felülvizsgálati kérelem befogadására akkor kerülhet sor, ha a felülvizsgálati kérelem olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn [7/2023. Jogegységi határozat]. A joggyakorlat továbbfejlesztése céljából a befogadás akkor indokolt, ha az egységes bírói gyakorlatnak a befogadási kérelemben megfogalmazott elvi okból történő változtatása indokolt lehet, vagy olyan új elvi jelentőségű jogkérdés merült fel, amely a Kúria állásfoglalását igényli.

[23] A kérelmező e körben egyrészt a tényállástisztázási és bizonyítási kötelezettség megsértésére, másrészt az általa hivatkozott európai uniós bírósági döntések mellőzésére alapította kérelmét.

[24] A Kúria rámutat arra, hogy a tényállás-tisztázási kötelezettség megsértésére alapított kifogás eljárásjogi jellegű, míg az európai uniós bírósági döntések alkalmazásának hiányára vonatkozó hivatkozás az alkalmazandó jog helyes értelmezését és alkalmazását érintő jogszabálysértésként értékelhető. E kifogások azonban tartalmukat tekintve az egyedi ügyben hozott döntés jogszerűségének vitatására irányulnak, és nem vetnek fel olyan elvi jelentőségű jogkérdést, amely a joggyakorlat egységének biztosítását vagy továbbfejlesztését indokolná.

[25] A Kúria hangsúlyozza, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti befogadás feltétele a kérelmező részéről olyan, általánosítható, elvi jelentőségű jogkérdés megjelölése és kifejtése, amely túlmutat az egyedi ügy keretein, és amely tekintetében a bírói gyakorlat egységének biztosítása vagy annak továbbfejlesztése szükséges. A kérelmező azonban nem jelölte meg, hogy az adott jogkérdés tekintetében az alsóbb fokú bíróságok gyakorlata szétartó lenne, nem fejtette ki, hogy egységes gyakorlat fennállása esetén annak megváltoztatása milyen elvi okból indokolt, és nem azonosított olyan új, elvi jelentőségű jogkérdést sem, amely a Kúria iránymutatását igényelné. Az európai uniós bírósági döntésekre történő hivatkozás önmagában, az azokhoz kapcsolódó elvi jelentőségű jogkérdés kifejtése nélkül, a befogadás alapjául nem szolgálhat.

[26] A Kúria rámutat arra is, hogy az adólevonási jog gyakorlásának KMK vélemény 2. esetkörére alapított megtagadását illetően egységes joggyakorlattal rendelkezik [Kfv.I.35.035/2021/7.; Kfv.I.35.085/2021/13.; Kfv.V.35.144/2021/9.; Kfv.V.35.089/2021/8.; Kfv.I.35.332/2021/5.; Kfv.V.35.197/2021/7.; Kfv.V.35.255/2023/6.; Kfv.V.35.275/2022/3.; Kfv.V.35.007/2023/6.; Kfv.I.35.241/2024/15.]. Ezen belül a Kúriának kiforrott gyakorlata van az adózótól észszerűen elvárható intézkedések kapcsán [Kfv.I.35.482/2018/6.; Kfv.V.35.651/2018/6., Kfv.I.35.440/2019/6., Kfv.I.35.122/2020/7., Kfv.V.35.417/2022/2.; Kfv.V.35.038/2024/7.; Kfv.V.35.256/2024/7.].

[27] Mindezekre figyelemmel a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti befogadás feltételei nem állnak fenn.

[28] A jogkérdés társadalmi jelentősége vagy különleges súlya - Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpont - akkor indokolja a befogadást, ha az eldöntendő jogi probléma a jogalanyok széles körét érinti, vagy ha a vizsgálandó jogkérdés az egyedi ügyön túlmutat, az nagy számban előforduló új típusú ügyben merült fel [Kfv.I.35.202/2023/3.; Kfv.V.35.148/2024/2.; Kfv.III.45.011/2024/4.; Kfv.V.35.068/2025/2.]. A jelen ügyben a felperes e körben nem adott elő olyan indokolást, amelyből a felvetett jogkérdés különleges súlya vagy társadalmi jelentősége megállapítható lenne. A felülvizsgálati kérelem nem tartalmazza annak bemutatását, hogy az általa hivatkozott jogszabálysértések vagy az azok alapjául szolgáló jogi probléma miként mutatnak túl az egyedi ügy keretein, nem jelöli meg, hogy azok a jogalanyok szélesebb körét milyen módon érintenék, és nem fejt ki azt sem, hogy a kérdés milyen olyan társadalmi vagy jogrendszerbeli következményekkel jár, amelyek a Kúria eljárását e körben indokoltá tennék.

[29] A kérelmező előadásai e tekintetben lényegében arra szorítkoznak, hogy az eljáró bíróság a felperes által előadott érveket nem fogadta el, illetve a hivatkozott európai uniós bírósági döntéseket nem alkalmazta. A Kúria megállapította, hogy ezek az előadások

tartalmukat tekintve a támadott határozat jogszerűségének vitatására irányulnak, és az egyedi ügy érdemének felülvizsgálatát célozzák; ilyen tartalmú kifogások azonban önmagukban nem alkalmasak annak alátámasztására, hogy a felvetett jogkérdés különleges súlya vagy társadalmi jelentősége folytán a befogadás indokolt lenne.

[30] A Kúria rámutat továbbá arra, hogy az európai uniós bírósági döntések alkalmazásának hiányára, illetve a bíróság mérlegelésének kifogásolására alapított érvek – az aa) alpont kapcsán kifejtettekkel összhangban – az ügy érdemének felülvizsgálatára irányulnak, és nem szolgálnak alapul a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja szerinti befogadás megállapításához.

[31] Mindezekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja szerinti befogadás feltételei nem állnak fenn.

[32] A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontjára alapított befogadási ok tekintetében a Kúria mindenekelőtt rögzíti, hogy e rendelkezés alapján kizárólag a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett kúriai határozattól való, jogkérdésben fennálló eltérés alapozhatja meg a felülvizsgálati kérelem befogadását. Ennek megfelelően a kérelmezőt a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján terheli annak kötelezettsége, hogy megjelölje a referenciahatározatot, annak releváns részét, továbbá bemutassa a támadott határozat és a referenciahatározat közötti ügyszabotosságot, valamint a jogkérdésben fennálló eltérés mibenlétét.

[33] A Kúria megállapította, hogy a kérelmező e kötelezettségének nem tett eleget. A felülvizsgálati kérelemben a felperes az 5/2016. (IX.23.) KMK véleményre, illetve európai uniós bírósági döntésekre hivatkozott e körben, de kérelme nem tartalmaz a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett kúriai határozatra vonatkozó konkrét és azonosítható hivatkozást, nem jelöli meg annak releváns részét, és nem fejt ki azt sem, hogy a támadott ítélet az adott kúriai döntés mely elvi megállapításától és milyen módon tér el. A Kúria 5/2016. (IX. 23.) KMK véleményére, valamint az európai uniós bírósági döntésekre történő általános hivatkozás e követelményeknek nem felel meg, mivel a b) pont szerinti befogadás feltétele a konkrét kúriai jogértelmezéstől való eltérés részletes, összehasonlító bemutatása.

[34] Ezért a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadás feltételei sem állnak fenn.

[35] A Kúria megvizsgálta továbbá, hogy a kérelmező által előadott, eljárásjogi jellegű kifogások a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja keretében hivatalból értékelhetők-e. E körben megállapította, hogy bár az ad) alpont szerinti befogadási ok fennállását a Kúria hivatalból vizsgálja, a Kp. 117. § (4) bekezdéséből következően a kérelmezőt indokolási kötelezettség terheli a befogadás alapjául szolgáló okok tekintetében. A jelen ügyben a felperes az eljárási szabálysértések tekintetében nem adott elő olyan, kellően részletezett és rendszerezett indokolást, amely alapján azok érdemben vizsgálhatók lennének abból a szempontból, hogy az ügy érdemére kiható jellegük valószínűsíthető-e. Erre figyelemmel a Kúria e kifogásokat a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja keretében sem tudta érdemben értékelni.

[36] A Kúria a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján hivatalból vizsgálta a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpontja szerinti befogadási okot is, de a befogadást a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpontja tekintetében sem tartotta indokoltnak, mivel a felmerült jogkérdésben az EUB kiterjedt joggyakorlattal rendelkezik.

[37] Mindezek alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[38] *A felülvizsgálati kérelem befogadásának nincs helye, ha a Kp. 118. § (1) bekezdés a) és b) pontjában megjelölt egyik befogadási ok sem áll fenn.*

Záró rész

[39] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[40] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

[41] A végzéssel szembeni további felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2026. február 26.

dr. Darák Péter s.k.

a tanács elnöke

dr. Demjén Péter s.k.

előadó bíró

dr. Márton Gizella s.k.

bíró

dr. Stefancsik Márta s.k.

bíró

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.

bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő